

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'lijnsdags, s'vrouderdags en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad. Een half jaarsabonnement, 20 centimes. De aankondigingen, per drukregel, 15 centimes. De reklamant, per drukregel 30 centimes.

TONGEREN, DEN 1° OCTOBER.

1867.

Nadere bijzonderheden over den mislukten krijgstoet van Garibaldi.

Hoewel de italiaansche dagbladen schier geen nadere bijzonderheden melden over de plannen en de aanhouding van Garibaldi en zijne vrijwilligers, weet men toch dat de 28 september de dag was, waarop zij heimelijk, grootendeels ongewapend, over de Romeinsche grenzen moesten sluipen, alwaar wapens in voorraad voorop waren binnen gesmokkeld. Yelen waren aldus, als reizigers gekleed en schijnbaar ongewapend, reeds op hunnen post; onlersteund door een aantal jongelingen, uit andere grensgewesten derwaarts getrokken, moesten zij hun best doen om de bevolking in oproer te brengen.

Niettegenstaande den afkeer der Romeinen, die doof bleven voor al de aanblijdingen der geheime agenten van Garibaldi, verbeelde deze zich toch dat de bevolking der stad Rome hem zou te ondersteunen. Hij stelde zulk vast vertrouwen in den goeden uitslag zijner onderneming, dat hij reeds een voorloopig gouvernement had gerommel; de lijst der bestuurders was geheel gereel gemaakt, en, volgens de *Gazeta del Popolo*, vond men daarop zeer karakteristieke namen.

Ondertusschen werden er aankondend kisten vol wapens naar de Romeinsche grenzen verzonden; daags voor Garibaldi's aanhouding, waren nog verscheidene dier kisten, aan het adres van dien generaal, ontdekt geworden in de standplaats des ijzeren wegs, buiten de Prato-poort, in Florentië. Die kisten bevonden zich in vier spoorwegwagens; zij werden door de overheid in beslag genomen en naar het oude Fort overgevoerd.

Te gelijker tijd verzond de oorlogminister de noodige bevelen aan de krijgsafdeelingen, op dat zij meer troepen naar de grenzen der Pauselijke Staten zouden zenden. Ziehier volgens het dagblad de *Platea*, de onderrichtingen, door den oorlogminister aan de koninklijke troepen gegeven:

« Er wordt u bevolen, ingeval gij eenig gewapend corps zoudt ontdekken, gereed om over de Romeinsche grenzen te trekken, dat corps uit te noodigen om de wapens neer te leggen. »
 « In geval het aan dit bevel niet gehoorzaamt, moeten de italiaansche troepen hetzelfde om singelen en den weg afsnijden. Bijaldien een detachement er in gelukte, over de grenzen te geraken, moet gij het achtervolgen tot op zekeren afstand en trachten hetzelfde te ontwapenen, zonder u, buiten geval van nood, uwe eigene wapens te bedienen. »

De fransche vloot bewaakte, van haren kant, het Romeinsche kustland, alwaar men zich aan eene ontseping van Garibaldische vrijwilligers verachte; en volgens het Florentijn dagblad *Italia*, had men sedert eenige dagen schepen onder fransche vlag zien kruisen langs de zee kust tusschen Gaeta en Civita-Vecchia. Alle voorzorgsmaatregelen waren derhalve genomen om de laatste zottestreek van Garibaldi te beletten.

De Londener *Times*, de oude vriend van den woelman, heeft inderdaad gelijk, als hij zegt dat Garibaldi geheel en al verwijderd moet worden van het staatkundige toneel in Italië, en dat hij, sedert zijnen bespottelijken krijgstoet in Tyrol, niet meer in staat is, Italië van dienst te zijn, aangezien iedere onderneming, tot dewelke hij de voorhand neemt, niets dan slechte gevolgen kan te weeg brengen.

Niettegenstaande de aanhouding van Garibaldi, heeft de fransche Regering geenszins afgezien van de maatregelen, welke zij genomen had ter bescherming van Rome. De gepantserde vloet der Middellandsche Zee blijft alle oogeblikken gereed om zee te kiezen. De schepen, in Toulon aangeduid voor het vervoer der troepen, blijven aanhoudend onder stoom, en tot heden is nog geen tegenbevel uit Parijs aldaar toegekomen.

Prins Chigi, de pauselijke Nuntius te Parijs, heeft zich gisteren avond naar het Ministerie der buitenlandsche zaken begeven, ten einde den hoofdminister den heer markies de Moustier te verzoeken, den Keizer de gevoelens van dankbaarheid van den Paus uit te drukken, ter gelegenheid der aanhouding van Garibaldi. Het pauselijke Staatsbestuur erkent dat de gelukkige maatregelen, welke den ondernomen krijgstoet der revolutionaire bonden tegen de Romeinsche Staten hebben tegen gehouden, te danken zijn aan den invloed van het kabinet der Tuileriën.

In al de provinciën der Kerkelijke Staten heerschen orde en rust; een duidelijke bewijs dat de bevolkingen aldaar te vreden zijn en geen den minsten lust gevoelen om zich bij Italië aan te sluiten.

In Italië zelf wordt Garibaldi's aanhouding door alle treflijke burgers goedgekeurd. De houding der Burgerwachten heeft dit bewezen.

De officieren van het fransch vrijwilligers legioen van Antibes, te Rome, hebben zich in corps bij hunnen kolonel den heer d'Argy begeven, om krachtdadig te protesteeren tegen de lasteren/tijd door eenige overdreven dagbladen afgekondigd, die zij hun ontslag hadden gegeven. Die lastering is des te eerloofer, om reelen dat legioen zich juist bereidvaardig maakte, om den naderenden vijand duchtig het hoofd te bieden.

De *Gazette Piemontaise* geeft de volgende inlichtingen over de aanhouding van Garibaldi: « Generaal Garibaldi is in den afgevoenen nacht te Asinalunga aangehouden, in het huis van MM. Agnalluci, waarin hij sliep. Een luitenant der karabiniers kwam in zijne slaapkamer en toonde hem een bevel tot aanhouding, geteekend Zoppi. De generaal glimachte en zegde rustig: Men had het mij wel gezegd, doch ik geloofde het niet. Het zij zoo! Waarheen moet gij mij geleiden? »

« Naar Florentië, werd hem geantwoord. » Men bracht hem weg met den majoor Bosso, zijnen sekretaris del Vecchio en den ingenieur Barberini, en men deed hem op den ijzeren weg van Lusi-gnano plaats nemen.

« Van daar begaf men zich rechtstreeks naar Pistoia. Toen de generaal zag dat men voorbij Florentië trok maakte hij de opmerking: Wij zullen dus te Florentië niet stilhouden? Alstoen zegde men hem dat het bevel luide hem naar Alessandria te brengen. Het is onnoodig te zeggen, dat de generaal met veel eerbied behandeld werd.

« Gesturende de gansche reis sprak hij met eene groote helderheid van geest met zijne wachters.

« De majoor Fuggesi, welke voor Italië in het zuidelijke leger heeft gestreden, en die aangehouden en uit het koninkrijk is gebannen, is naar de zwitsersehe grenzen geleid. Men zegt, dat men in zijne woning papieren heeft gevonden welke innig licht werpen over het programma van Garibaldi. Deze papieren zouden de oorzaak geweest zijn der aanhouding van Garibaldi. »

Ministerie en Kamers.

Men leest in eene korrespondentie uit Brussel 16 september, aan de *Amsterdamsche Courant*:

« De politiek is hier dood, en men weet waarlijk niet te spreken over de zaken van een land waar iedereen, koning, ministers en afgeveerdigden niet uitgezonderd, aan bijna niets anders denken dan aan het nemen van uitspanning, in afwachting van het hervatten der werkzaamheden van het parlement.

« De wetgevende zitting zal dezen keer zonder troonrede geopend worden; de Kamers toch zullen weinig meer te behandelen hebben dan de ontwerpen van wet die onafgedaan gebleven zijn, en in de vorige troonreden reeds opgenoemd waren, zoodat de koning niets nieuws zou hebben mede te deelen, en bij ons heeft Leopold I het (zeer rationele) gebruik ingevoerd alleen dan eene troonrede uit te spreken wanneer den lande belangrijke vraagstukken aan te kondigen zijn.

« Daar de bladen hardnekkig blijven spreken van een kabinetskrisis, en de meest valsche tijdingen, wanneer zij dikwijls herhaald worden, ten laatste voor waar door gaan, denk ik niet ondiensstig u nog eens te verzekeren dat wij geen kabinetskrisis hebben, en dat geen der ministers zijn ontslag heeft ingediend. Het ministerie zal, zoodat het thans samengesteld is, zich aan de kamers vertoonen. Een der eerste onderwerpen van discussie zal zijn de aflamming der Schelde; verscheidene leden der Kamer, met name de Antwerpsche, zullen bij de reëgering er op aandringen, dat zij deze zaak niet laten rusten.

« Intusschen blijven de betrekkingen tusschen de reëgeringen van België en Nederland zeer vriendschappelijk. »

Terwijl in België te vergeefs door alle de gekonstitueerde korpsen, de vermindering der brievenaks op 10 centiemens gevaagd wordt — eene hervorming welke het ministerie niet wil toestaan, — is men op het punt die hervorming in Pruisen in werking te stellen. De brievenaks, die aldaar voor het binnenland 2 en 3 grossen was, zal op 1 gros (12 centiemens) worden gebracht, en dit voor heel den noord-duitschen Bond. Een toech zal men bij de opening der Kamers, waarschijnlijk op deze of gene manier, weder trotschelijk boweren, dat België in zake van

hervormingen en verbeteringen, het eerste land is der wereld — en er zijn altijd ministeriele schreeuwers, die op deze woorden toejuchien. Wij integendeel wij denken dat wij aan den steert geraken der nuttige hervormingen en verbeteringen in Europa.

Petrolie bronnen.

Volgens de *Technologist* is het aantal petroliebronnen in Europa zoo aanzienlijk, dat de oude wereld niet langer voor dit belangrijk artikel aan Amerika zal onderworpen zijn. Voortdurend worden nieuwe bronnen in Europa gevonden.

Onder de landstroken, waar waereds petrolie wordt uitgevoerd, noemen wij in de eerste plaats Moldavië en Wallachye. Deze landen worden door bevaarbare rivieren doorsneden, die in de Middellandsche zee uitloopen; twee daarvan, de Pruth en de Sereth, zijn daarbij in verbinding met den Donau.

Hayre was tot heden de belangrijkste markt voor petrolie van geheel Frankrijk. Morsetje is voor den uitvoer uit Amerika ongunstig gelegen; laatstgenoemde haven kan echter thans eene gewichtige plaats worden, wanneer de petrolie uit Azie over Suez, en uit de Donau-Vorstendommen wordt aangevoerd.

De petrolie-streken van Gallicië en de Donau-Vorstendommen staan met elkander in nauw verband, daar zij tot dezelfde groep van bronnen (de zogenaamde Karpatische) behooren.

In Gallicië, waar eenigen tijd een nauwkeurige onderzoek naar deze verzamelploaatsen van olie heeft plaats, liggen ze ten zuiden van den spoorweg van Krakau naar Lemberg; de ohestreek wordt daar begrensd ten westen door Sandez; ten oosten door Drohobyez, ten noorden door Jaslo en ten zuiden door Komaneza.

De genoemde grenzen zullen echter spoedig worden uitgebreid, want even als in Amerika, ontstaat er bij de inwoners een wedstrijd in de ontginning van bronnen eene wezenlijke koorts.

Overal booren en onderzoeken zij, zelfs meer-malen met gebrekkige hulpmiddelen. Op eene oppervlakte van 1 miljoen bunders (ruim 2 1/2 acres) bevinden zich thans 25 inrichtingen ter exploitatie van oliebronnen, die allen in de laatste 4 jaren zijn gevestigd. Een ander gedeelte der Karpatische olie beddingen tusschen Drohobyez en Moldavië; die streek is onlangs door een fransch deskundige onderzocht en even rijk aan olie bevonden als de bovengenoemde.

Wanneer men de ligging der olie beddingen in Gallicië en de Bukowina en hare richting door de Donau-Vorstendommen nagaan, komt men tot de meening, dat er eene groote onderaardsche scheur loopt, in eene lijn van den mond van den Oler tot dien van den Donau.

Deze lijn was bekend door de zoutheddingen van Wlcheszka, Reckina, Delatyn, enz. Laatstgenoemde plaats, in de Bukowina, nabij de Moldavische grenzen gelegen, is even als Drohobyez zeer meikweerdig, omdat daar petrolie en zout te gelijk gevonden worden.

Gak Stranzanal in Gallicië, is zeer bevoorrecht en bij eene behoorlijke exploitatie mag men voor deze streken een gekenden bloei van handel en nijverheid te gemoet zien.

Er zijn sedert vandaag 1° october eenige veranderingen gebracht aan de vertreken van den ijzeren-weg. Onze lezers zullen dezelve aangeduid vinden op het einde van dit blad.

— Men schrijft uit Evrelo, 29 september: Dezer dagen was er een inwoner van St-Laurens, die wilde weten hoeveel een neerstige bedelaar op een halven dag wel kon winnen met zijn beroep. Hij kleedde zich als bedelaar, ging van de eene deur tot de ander om de heldadigheid af te smeken. Na verloop van drie uren had hij reeds de som van vier franks tachtig centimes opgehaald. De man besloot hieruit dat het de bedelaars niet zijn die het meest gebrek lijden.

— Men schrijft uit Oostende, 29 september: De Koning, welke zich nog in onze stad bevindt, heeft officieus verklaard dat hij voornemens is al de versterkingen van Oostende te doen afbreken. Er zal onmiddellijk eene maatschappij worden gesticht, om hier in de plaats der fortificatiën twee nieuwe wijken en een dieren-tuin op te richten.

— HET NIEM VAN DEN DIEF. — Een der bewoners van een huis der Puijolsstraat te Parijs, kwam verleden maandag, om 10 ure 's morgens, door den gang zijner woning, en meede onderdrukte kreten te hooren, welke scheuen voort te komen uit een dier diepe korven, waarvan men op den luiten gebruik maakt, en die sluiten met een' schel bij middel van eene houten pin.

Men wist niet hoe deze korf op deze plaats gekomen was. Hij werd geopend, en in denzel-

ven vond men een' jongen knaap, die van schrik bekleef als een riet.

Toen deze een weinig van den schrik bekomen was, zegde hij dat hij K... heste, 12 1/2 jaren oud, bij zijne ouders te Antuil woonde, en als leerjongen in dienst bij den heer Pin, meester-bleeker te Boulouge.

Ondervraagd hoe het kwam, dat hij zich op zulk zonderlinge wijze in dezen korf bevond, verhaalde hij de volgende feiten.

De heer Pin was 's morgens, heel vroeg uit Boulouge vertrokken, om het gewasschen linnen bij zijne kalanten te gaan bestellen. In de Juliestraat gekomen, hield hij stil, nam een pak goed en begaf zich in huis. Hij liet zijn rijtuig onder de bewaking van K..., die hem had vergezeld.

Het kind, dat was opgestaan eer de dag nog in de lucht was, werd door den vaak overvallen en zat op den wagen te knikkeboffen. Toen hij de oogen half opende zag hij eensklaps eene man van groote gestalte en hoosaardig van opzicht voor zich staan. Deze toonde hem de punt van een panjaardines en sprak ruw weg: « Als gij u roert, zijt gij dood. »

Ziende dat deze bedreiging een gunstig uitwerksel te weeg bracht en het kind beven deed van schrik, volgde de man in kwesie erbij, terwijl hij hem eene grooten ledigen korf, welke zich in het rijtuig bevond, aanwees:

« Kemp daarin, zoo niet... »

De jonge K... kroop in den korf, die gesloten en langs buiten met de houten pan werd vastgemaakt. Het rijtuig rolde eenigen tijd voort en eindelijk hield hetzelfde stil. Het kind voelde dat men de mand er uit droeg en dezelve op den grond plaatste; een oogenblik later hoorde hij het rijtuig weder wegrijden.

Dit romaneske verhaal was waar onder alle opzichten. Bij zijne terugkomst was de heer P... zeer verbaasd van het kind of zijn rijtuig niet meer te bemerken. Dit laatste is teruggevonden in de Parmentier-iaan.

Men had zich meester gemaakt van al het lijnwaad welke hetzelfde bevatte, en waarvan de waarde daaronderment geschat wordt op 10 duizend franken. In hetzelfde heft men niet anders gevonden dan een vuil manshemd, welk zonder twijfel zal hebben toebehoord aan den stoutmoedigen dief.

Er is een onderzoek ingespannen, zegt de *Droit*, ten einde den dader van dit zonderlinge feit op het spoor te komen.

Mexiko.

KEIZER MAXIMILIAAN.

Ziehier eenige trekken uit het leven van den Keizer van Mexiko: Maximiliaan — tot groot profijt van zijnen kleermaker — zag nooit naar de manier waarop hij gekleed was, zoodat zijne paletots hem altijd schots aan zijn lijn hing. Ten 4 uren stond hij op, dejenneerde ten 9, dineerde met de keizerin ten 3, de feestdagen uitgezonderd, en ging nooit later als half negen te bed.

De keizer ging nooit naar het theatre; als er eene benefice-voorstelling was aangeplakt, zond hij eene som geld. Maximiliaan werkte veel, schreef zelf met; maar slakteerde aan Blasio, zijnen sekretaris, een 22jarigen Indianen.

's Morgens, heel vroeg, kwam de keizer van Clapullepe, in een *coupé* en Blasio naast hem gezeten, naar Mexiko. Hij ging te zijn kabinet, waar hij aan die welke hem afwachten, den broedergroet gaf, die hierin bestaat dat men den arm tegen den rug van den vriend plaatst en met de hand op het schouderblad klopt.

Als er over belangrijke politieke zaken moest gesproken worden, deed de keizer een teeken, opdat de keizerin zich zou verwijderen, hetgeen deze maar met tegenzin deed; zij kende zijn toegelukkig karakter.

De keizer ging liever in rijtuig, dan wel dat hij te peerd reed; hij was geen goed ruiters. Nogthans verscheen hij dikwijls, in mexikaansche kleeding, in de straten, om zich populair te maken deelde aalmoesen en goede woorden uit; doch hij gelukte er nooit in die konde en ondankebare herten van het volk te winnen.

In eenen brief uit Mexiko, vinden wij de bevestiging van een feit, waarop reeds zoo dikwijls de aandacht is ingeroepen. In weerwil der overdreven geruchten, welke er door de Keizergezinden verspreid zijn, is het thans bevestigd, dat er sedert den val van het keizerrijk slechts vijf personen tot den dood veroordeeld en ter dood gebracht zijn. Die vijf personen zijn Maximiliaan en zijne generals Mouton, Mejia, Vidaura en O' Horan. Er werd op eene beslissende wijze besloten, dat er geen horegenaemde doodstraf zou uitgesproken worden, behalve die van Marquez, indien die aenschdeling ge-vaardigd werd.